

Tietoa ja ajatuksia tekonivelpotilaan hoidosta
Koulutusristeily Silja Serenalella / Suomen Endoproteesihoitajat ry
20.-22.4.2005
Endoproteesihoitaja Eija Leisti
Sairaala ORTON

KANSAINVÄLINEN ORTOPEDISEN HOITOTYÖN KONFERENSSI BELFASTISSA

Royal College of Nursing (RCN)järjestää joka kolmas vuosi kansainvälisen konferenssin ortopedisille sairaanhoitajille. Syyskuussa 2001 konferenssi pidettiin Belfastissa. Teemana oli "rajojen ylittäminen"(crossing the boundaries) . Suomesta konferenssiin osallistui johtava ylihoitaja Tuula Miettinen, endoproteesihoitaja Eija Leisti ja sairaanhoitaja Anu Hallamaa Sairaala ORTONista.

Ortopedisen sairaanhoidon kansainvälinen konferenssi järjestettiin 6-9.9.2001 Belfastissa, Pohjois-Irlannissa. Järjestäjänä oli RCN (Royal College of Nursing), joka on suuri hoitoalan ammatillinen järjestö eli Iso-Britannian sairaanhoitajaliitto. Toimisto sijaitsee Lontoossa ja jäseniä on yli 330 000. Kansainvälinen konferenssi järjestetään joka kolmas vuosi ja kansallinen joka vuosi eri puolilla Iso-Britanniaa. RCN:n kotisivut ovat kaikkien käytettävissä (<http://www.rcn.org.uk>).

Paikkana oli Ulsterin yliopiston campusalue Jordanstownissa. Suuri yliopistoalue sijaitsee noin puolentunnin ajomatkan päässä Belfastista pohjoiseen. Tämä on rauhallinen, kaunis campusalue merenrannan tuntumassa ja kulkuyhteydet kaupunkiin ovat hyvät.

Osallistujat

Osallistujia oli tänä vuonna noin 300 erilaisissa kirurgisissa ja ortopedisissa tehtävissä toimivaa sairaanhoitajaa 16 eri maasta. Suurin osa osallistujista oli Iso-Britanniasta, lisäksi osallistujia oli Irlannista, Ranskasta, Hollannista, Saksasta, Tanskasta, Japanista, Maltalta, Kanadasta, Yhdysvalloista, Bahrainista, Islannista, Australiasta, Egyptistä, Afrikasta ja Suomesta. Olimme ainoat osallistujat Suomesta.

Ohjelma

Konferenssi oli hyvin järjestetty. Luentoja oli torstaista sunnuntaihin viidessä luentosalissa yhtä aikaa. Ohjelma oli hyvin suunniteltu ja monipuolinen. Hoitotyön käytäntö, tutkimus, johtaminen ja opetus saivat kaikki osansa. Suurin osa ammattitaitoisista ja huumorintajuisista luennoitsijoista oli Iso-Britanniasta, mutta kaukaisimmat olivat saapuneet Kanadasta, Egyptistä ja Australiasta asti. Lisäksi oli järjestetty workshoppeja kipsauksesta sekä monipuolinen posteriesitys.

Monipuolisesta ohjelmasta valitsimme itsellemme sopivia aiheita. Tuulaa kiinnosti tutkimukset, jotka käsitelivät taloudellisia asioita sekä miten saada uusia avaimia

johtamiseen. Anu työskentelee ortopedisen poliklinikan toimenpidehuoneessa, joten hän osallistui mm. kipsausluentoihin ja workshoppeihin. Iso-Britanniassa kipsauskoulutus on järjestetty valtakunnallisesti. Vuosittain koulutetaan noin 700 sairaanhoitajaa, fysioterapeuttia ym. Kipsaajien luvan voimassa pysyminen vaatii koulutuksessa käymistä kolmen vuoden välein. Minua kiinnosti luennot, joissa käsiteltiin poliklinikka- ja endoproteesipotilaiden tutkimuksia ja hoitoa. Ajankohtaiset aiheet lisäsivät ja syvensivät meidän ammatillista osaamistamme.

Yli rajojen

Rajojen ylittäminen (crossing the boundaries) oli konferenssin teemana. Selvimmin tämä tuli esiin luennoista, joka aiheutti todella hämmästyksiä ja kunnioitusta, jossa sairaanhoitaja Malcolm Clarke kertoi suorittavansa pieniä käsikirurgisia toimenpiteitä, kuten trigger finger, canalis carpi, kystien ja piikkien poistoja. Hänellä oli 25 vuoden kokemus instrumenttihoitajana leikkaussalissa. Hän oli opiskellut "tekemällä oppii" menetelmällä eli tehnyt ensin toimenpiteet lääkärin valvonnassa ja kun toimenpide sujui molempien mielestä hyvin, hän siirtyi leikkaamaan yksin. Hän tutki itse potilaansa, teki diagnoosin, leikkasi ja suoritti jälkitarkastukset. Leikkausjonot näihin pieniin toimenpiteisiin lyhenivät 108 odotusviikosta 8 viikkoon. Hän oli saavuttanut alueellisen ja kansallisen vuoden kirurginen hoitaja palkinnon.

Sairaalavierailu

Perjantai-iltapäivä oli varattu sairaalavierailuihin. Oli mahdollisuus valita kahdesta sairaalasta. Musgrave Park Hospital, joka on ortopedinen erikoissairaala ja sijaitsi puistoalueella Belfastin eteläpuolella ja The Royal Victoria Hospital, joka on päivystävä erikoissairaala monine erikoisaloineen ja sijaitsee Belfastin keskustassa. Me tutustuimme jälkimmäiseen.

The Royal Victoria Hospital on 200 vuotta vanha sairaala, jossa on 400 vuodepaikkaa. Siinä toimii tällä hetkellä uusi ja vanha puoli. Kävimme ensin uudella puolella, jossa on seitsenkerroksinen nykyaikainen rakennus. Kohteenamme oli murtumaklinikka. Ensimmäiset potilaat oli vuodeosastolle otettu vuoden 2001 alussa, poliklinikka oli viimeistelyä vaille valmis. Koko rakennuksen arveltiin olevan valmis elokuussa 2002. Tiloissa oli käytetty kauniita värejä ja tekstiilejä sekä suuria lasi-ikkunoita. Paikat olivat avaran- ja valoisannäköisiä. Huoneet olivat etupäässä yhden ja kahden hengen huoneita. Varustus kaikissa huoneissa oli samanlainen, monipuolinen ja nykyaikainen. Erikoisuutena huomasimme lääkkeenjakokärryn, joka oli pieni avoin kaappi pyörät alla, josta lääkkeet jaettiin suoraan potilaille. Kärryssä oli myös lääkepurkkeja, joista saattoi jakaa ylimääräiset lääkkeet potilaille.

Uudella poliklinikalla kävimme myös. Ihastelimme kauniita ja suuria työskentelytiloja. Etenkin kipsaustilat näyttivät tilavilta ja hyvin suunnitelluilta. Siirryttäessä uudelta puolelta vanhalle puolelle ero oli kuin yöllä ja päivällä. Siellä toimivat ns. Nightingale-osastot, jotka olivat 30-paikkaisia, ahtaita potilassaleja. Miehet ja naiset oli sijoitettu vierekkäin ja vain toimenpiteiden ajaksi pienet verhot vedettiin suojaksi. Poliklinikka tilat sijaitsivat pohjakerroksessa ja näyttivät hyvin synkiltä verrattuna uusiin tiloihin.

Iltilaisuus

Lauantai-iltana oli järjestetty Belfastissa hotelli Hiltonissa konferenssi illallinen. Järjestäjät ja osallistajat olivat laittautuneet parhaimpiinsa. Salamavalot välähtelivät ja reportterit kiersivät ja haastattelivat. Meilläkin oli kunnia päästä samaan sanomalehtikuvaan RCN hallituksen jäsenen ja Kanadasta tulleen luennoitsijan kanssa.

Illallisen nauttimisen jälkeen juhlapuheen piti professori James Nixon. Puheeseensa hän oli kerännyt parhaita paloja ortopedian historiasta ja hauskoista tapahtumista, joita oli sattunut vuosien varrella. Juhlayleisöllä oli hauskaa kuunnellessaan häntä.

Nuoret irlantilaiset tytöt esittivät kauniissa, juhlallisissa kansallispuvuissaan tanssiesityksiä. Illan päätti yhteinen diskotanssiesitys, johon kaikki osallistuimme.

Matka onnistui täydellisesti. Oli hienoa huomata kuinka asiat sujuvat, kun sairaanhoitajalla on vahva asiantuntemus, tieto ja taito omasta erikoisalastaan ja lisäksi rohkeutta toteuttaa näitä käytännössä jopa ylittäen rajoja.

Kuva 1. Suomen edustajat: Tuula Miettinen, Eija Leisti ja Anu Hallamaa

Kuva 2. Konferenssin järjestäjiä

Kuva 3. RCN yhdistyksen perustajajäsen yhdessä Eijan ja Anun kanssa

